

Sprekende gebeurtenissen

Pastor x (pseudoniem)

Pastor x, een begaafde christelijke leider, had 18 jaar doorgebracht in een Chinees werkkamp, omdat hij het goede nieuws van Jezus Christus had gepredikt. In gevangenschap moest hij werken in een beerput van menselijke uitwerpselen, om die leeg te scheppen. Zo diep was deze put, dat hij er helemaal in moest om hem leeg te kunnen krijgen.

Vanwege de stank bleven de andere gevangenen en gevangenenbewaarders uit zijn buurt. Pastor x vertelde dat hij genoot van de afzondering. "Ik kon bidden tot onze Heer, zo luid als ik wilde. Hardop kon ik Bijbelverzen en psalmen citeren en luidkeels kon ik gezangen zingen."

Hij vertelde dat hij een "heerlijke gemeenschap kende met onze Heer ... geen sterveling kende de vreugde die ik had ... die beerput werd mijn persoonlijke paradijs. "

Kast of geen kast hallelujah !

In een christelijke gemeente was een oudere zuster een trouwe bezoeker van de samenkomsten en als een broeder sprak die een goede boodschap bracht, dan had zij de gewoonte om "hallelujah" te roepen als iets haar hart raakte.

Op het laatst had de broederraad daar wat moeite mee en vroeg haar of ze wat

minder vaak "hallelujah" wilde roepen, als iets haar aansprak.

Ze had een oor voor vermaning en zei tegen de broeders, dat ze haar best zou doen.

Maar hoe ze ook haar best deed, telkens als iets haar aansprak hoorden de aanwezigen haar weer "hallelujah" roepen.

Deze oude zuster was niet al te bemiddeld en na een tijdje kreeg ze weer huisbezoek van enige broeders van de broederraad en die beloofden haar een mooie kast, als ze met het hallelujah-ge-roep wilde stoppen.

Ze stemde daar mee in.

Het ging een zondag redelijk goed maar toen sprak een broeder een week later en zo sprekend tot haar hart dat ze op eens riep: "Kast of geen kast ... hallelujah!"

Sindsdien hebben de broeders geen pogingen meer gedaan om dit haar af te leren.

Laat zo uw goede werken zien ...

Ik hoorde onlangs een mooi voorbeeld van een stel jonge christenen, jonge mannen in Duitsland. Ze wilden graag hun licht laten schijnen voor de mensen en plaatsten een advertentie in de krant waarin ongeveer dit stond:

" Wij (een aantal sterke jonge mannen) willen u graag gratis helpen bij uw ver-

huizing. Bent u daarin geïnteresseerd, bel dan dat en dat nummer. "

Nu, daar hebben ze reactie op gekregen. Ze hebben gesjouwd en gewerkt en toen de mensen vroegen, waarom ze dat toch gratis wilden doen, hebben zij heerlijk kunnen getuigen van hun dierbare Meester Jezus, die niet was gekomen om gediend te worden maar om te dienen.

Er was ook een man die opbelde dat hij een kar vol stoeptegels had en of ze hem wilden helpen.

Toen die jongens kwamen zei hij: ik wil graag weten waarom jullie zo gek zijn geworden om de mensen gratis te willen helpen.

Waarom zijn jullie zo gek geworden, vroeg hij. En toen hadden ze rijkelijk gelegenheid om te vertellen, dat zij graag hun Meester wilden volgen die gezegd had om Zijn licht te laten schijnen voor de mensen, opdat zij goede werken zouden zien, en hun Vader, die in de hemelen woont, zouden verheerlijken.

Die jongelui waren door en door positief en vervuld van de Geest van geloof.

Mt. 5:14/16 Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

Een harte noodkreet

Ik ken een waar gebeurd verhaal van een zuster, die een ernstig auto ongeluk had overleefd. Twintig jaar later was ze daardoor nog steeds zwaar gehandicapt, want ze kon zich alleen met krukken voortbewegen en ze had voortdurend pijn.

Op een avond, net toen ze naar bed wilde gaan, sprak ze een vervloeking uit voor haar pijn.

Mogelijk zo iets wat Job deed in zijn lijden, toen hij zijn geboortedag vervloekte.

Maar toen bleef ze met haar voet achter een tapijt haken en viel ze zo hard op de grond, dat ze bewusteloos werd. Ze heeft daar uren buiten westen gelegen, want toen ze weer bij kwam, was het al ochtend.

Ze besefte ineens dat ze geen pijn meer had. Ze stond op en merkte dat ze helemaal genezen was. Ze kon haar beide armen en benen weer goed bewegen.

Ze liep huppelend de straat op en vertelde aan iedereen die ze tegenkwam, dat God haar had genezen!

Ze had in haar gebed haar diepste emoties geuit en hoewel het uitspreken van een vervloeking niet navolgenswaardig

is, had de Heere Jezus deze noodkreet
gehoord.